

BUCKSKIN GULCH

OMSCHRIJVING

In het rotslandschap van zuidwest Amerika komen veel ravijnen voor, en een bijzondere vorm daarvan is de *slot canyon*. Het woord '*slot*' betekent 'smalle gleuf'; een *slot canyon* is een kloof met hoge verticale wanden, die erg dicht bij elkaar staan. De meeste *slot canyons* zijn gevormd in droge gebieden, waar incidenteel heftige overstromingen plaatsvinden. Tijdens dergelijk natuurgeweld schuurt het water met steen en ander puin door de zachtere rotsslagen heen, waardoor de smalle kloven ontstaan.

In de Vermillion Cliffs Paria Wilderness Area, in het uiterste zuiden van Utah, ligt de langste slot canyon van de USA, volgens sommige bronnen is het zelfs de langste slot canyon ter wereld. De naam van deze canyon is Buckskin Gulch: over een onafgebroken afstand van 12,5 mijl (20 kilometer) is de canyon slechts 1,5 tot 3 meter breed. De totale canyon is 21 mijl (34 kilometer) lang.

Buckskin Gulch is niet alleen de langste, maar ook nog eens de diepste slot canyon. De grillig gevormde wanden bereiken op veel plaatsen een hoogte van zo'n 150 meter. De wanden bestaan uit zeer donker Navajo Sandstone; omdat het zonlicht maar slecht in de canyon kan doordringen is het daarbinnen dan ook donker en over het algemeen ook vrij koel.

Vanwege de lengte is het vrijwel niet mogelijk om de hele canyon in één dag door te lopen. Gelukkig kan je wel een hele goede indruk van Buckskin Gulch krijgen door een dagtrip te maken vanaf de Wire Pass Trailhead, je ziet dan weliswaar slechts een klein deel van de canyon, maar dat is wel een van de mooiste stukken.

De omstandigheden in de canyon kunnen heel verschillend zijn. Soms is de bodem kurkdroog en eenvoudig begaanbaar, soms zijn er veel modderpoelen en plassen met water, en ook komt het vrij vaak voor dat er veel water – tot wel 1 meter diep – in de canyon staat. Er kunnen na een flash flood ook obstakels voorkomen die er voorheen niet waren, al valt dit in het gedeelte dat vanaf Wire Pass Slot Canyon bereikbaar is over het algemeen wel mee. Informeer altijd vooraf bij het Paria Ranger Station (aan highway 89, tussen de milemarkers 20 en 21) of in het BLM-kantoor in Kanab naar de begaanbaarheid van de canyon. De beste maanden om naar Buckskin Gulch te gaan zijn mei en juni, dan is de kans het grootst dat de bodem droog is, en bovendien komen er in deze periode minder thunderstorms voor dan in de zomermaanden.

Opmerking: Kijk voordat je aan deze hike begint eerst naar de weersvoorspellingen. Ga zelfs bij de geringste kans op regen niet de canyon in!

Kijk voor meer informatie op onze pagina ["Ga niet onvoorbereid naar eenzame gebieden !"](#)

WIRE PASS TRAILHEAD

Er zijn meerdere plekken waarop je Buckskin Gulch kan binnengaan, de meest gebruikelijke manier om de canyon te bereiken is via de Wire Pass Trailhead. Dat is dezelfde trailhead waar vandaan je ook aan de trail naar *The Wave* kan beginnen.

House Rock Valley Road

Neem Highway 89, tussen Page (Arizona) en Kanab (Utah). Tussen de milemarkers 25 en 26 begint de onverharde House Rock Valley Road, dat is 38 mijl ten westen van Page en 36 mijl ten oosten van Kanab. Als je vanuit Page komt, dan ligt de House Rock Valley Road aan de linkerkant. Rijd via die weg verder in zuidelijke richting, na 8,4 mijl bereik je de parkeerplaats (aan de rechterkant).

Bij goede weersomstandigheden is de toestand van deze onverharde weg meestal vrij redelijk, je kan hier – met aangepaste snelheid – gebruik maken van een gewone personenauto. Als het geregend heeft kan de weg onbegaanbaar zijn, ook voor vierwielangedreven auto's. Informeer bij twijfel vooraf naar de toestand van de weg, dat kan in het Paria Ranger Station (aan highway 89, tussen de milemarkers 20 en

21) of in het BLM-kantoor in Kanab.

Permit

Om deze trail te mogen lopen, heb je een permit nodig. Op de parkeerplaats staat een kastje met formulieren en enveloppen: op zo'n formulier kan je je naam invullen, het aantal personen, en het kenteken van je auto. Scheur de daarvoor bedoelde strook af, en leg die goed zichtbaar op het dashboard. De rest van het formulier gaat – samen met \$ 6,- per persoon – in de envelop, die je vervolgens in de bij het kastje behorende brievenbus doet (info 2016). Zorg dat je het gepaste bedrag contant bij je hebt, wisselen is hier nergens mogelijk.

DE HIKE

De plek waar je Buckskin Gulch binnengaat ligt op een afstand van 1,75 mijl (= 2,8 kilometer) van de parkeerplaats vandaan. De ingang is eenvoudig te vinden, je hebt daarvoor geen GPS of andere hulpmiddelen nodig.

Het begin (1,3 mijl – 2,1 kilometer)

Steek vanaf de parkeerplaats de House Rock Valley Road over en ga het pad op dat recht tegenover de parkeerplaats ligt. Rechts zie je een trail register staan waar je je naam en je bestemming kan invullen. Direct daarachter ligt een droogstaande rivierbedding, de Coyote Wash. Ga daar linksaf, en ga het V-vormige hek aan de rechterzijde van de wash door. Blijf de brede, bochtige wash volgen: dit deel van de wandeling is nog niet zo interessant. De ondergrond bestaat hier deels uit los zand en deels uit kleine stenen. Aan beide zijden van de wash zie je lage, rode rotsen van Navajo Sandstone, en kleine bomen en struiken.

Wire Pass Slot Canyon (0,45 mijl – 0,7 kilometer)

De rotsen aan weerszijden van de Coyote Wash worden hoger en komen dicht bij elkaar: je loopt zo vanzelf de kloof Wire Pass binnen. In deze kloof komen drie korte maar wel zeer mooie slot canyon gedeeltes voor; het laatste deel is op sommige plekken minder dan 1 meter breed. De wanden van Wire Pass zijn minder hoog dan die in Buckskin Gulch, en daardoor heeft de zon hier meer kans om binnen te komen. Op gegeven moment stuit je op een tussen de wanden vastgeklemd rotsblok. Voorheen was het vrij eenvoudig om daar overheen te klimmen, maar – waarschijnlijk als gevolg van een flash flood – is de situatie veranderd (info 2017). De klim over het rotsblok is nu zo lastig dat het voor veel mensen niet meer haalbaar is. Er is wel een alternatieve route: net voor het begin van de canyon gaat aan de rechterzijde een pad via het slickrock omhoog. Dit pad wordt met cairns aangegeven. Even verder kan je weer afdalen, de canyon in. Je omzeilt dan de lastige klim over het rotsblok. Aan het einde van Wire Pass bereik je een open plek, T-vormig, die aan alle zijden door hoge rotsen wordt omsloten. In de wand rechts bevindt zich een diepe alcove waar je een aantal duidelijke petroglyphs kan vinden.

Buckskin Gulch (afstand: zo ver als je zelf wilt)

Vanaf de open plek aan het einde van Wire Pass slot canyon kan je Buckskin Gulch zowel naar links als naar rechts toe binnenlopen. In het linkergedeelte is de ondergrond heel zanderig, en de wanden komen aan de bovenzijde niet dicht bij elkaar: daardoor komt er vrij veel zonlicht dit deel van de canyon binnen. De rechtertak is heel anders, het is er smaller, aanmerkelijk donkerder, en de ondergrond bestaat hier zowel uit zand, rotsachtige bodem en veel kleine keien. De wanden zijn veel grilliger gevormd dan in de linkertak, en je ziet hier ook – net als in Wire Pass slot canyon – dat er takken e.d. hoog tussen de rotswanden ingeklemd zitten. Loop zover als je wilt Buckskin Gulch in, ga daarna via dezelfde route weer terug naar de auto.

ONZE ERVARING

We bezochten Buckskin Gulch voor de eerste keer in 2008. Het eerste stuk van de wandeling, door Coyote Wash, was niet echt bijzonder. Maar vanaf het moment dat we Wire Pass slot canyon in liepen, werd het een echte topdag. Wire Pass was dan weliswaar niet het doel van onze hike, maar ook deze slot canyon alleen bleek de moeite al meer dan waard te zijn. Eenmaal in Buckskin Gulch hebben we eerst de linkertak verkend. Die was mooi, de wanden waren er enorm hoog en het was leuk om daar tussendoor te lopen. De rechtertak bleek nog veel mooier te zijn, de gigantisch hoge, donkere

Last Update : 10 juni 2017

rotswanden waren bijzonder indrukwekkend. We beleefden hier echt het ultieme slot canyon-gevoel, het liefst hadden we eindeloos verder willen lopen.

Achteraf gezien hadden we de linkertak beter over kunnen slaan, zodat we meer tijd zouden hebben gehad voor de rechertak. En dat was dan ook de reden dat we in 2009 weer naar Buckskin Gulch zijn gegaan. De canyon was toen op sommige plekken wel erg modderig, maar dat kon ons niet deren. We zijn nog wat verder de rechertak ingelopen dan het jaar daarvoor, we kwamen een paar open plekken tegen en ook wat obstakels in de vorm van grote rotsblokken. Het kostte wat moeite om daar overheen te klimmen, maar daarvoor werden we wel weer beloond met een zeer mooi slot canyon gedeelte waarvan de wanden zelfs nog donkerder waren dan in het begin. Opnieuw zijn we met veel tegenzin omgedraaid, noodgedwongen omdat we al urenlang onderweg waren en natuurlijk wel weer terug moesten naar de auto.

We hebben inmiddels al heel wat slot canyons gezien, Buckskin Gulch is daarvan onze absolute favoriet!